

РЕШЕНИЕ

№ 6040

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 24.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4620** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на С. А. Р. с адрес: [населено място] [улица] ет.4 срещу Решение № ПИ-188/08.05.2020 г. на Директора на ТД на НАП-гр. С. , с което е отхвърлена жалбата му против Разпореждане за отказ за погасяване на публични задължения изх. № С200022 -137 -0003103 /02.04.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-гр. С. , с което е отказано погасяване по давност на задължения по ЗДДС, за данъчни периоди, подробно описани в цитираното разпореждане за отказ, в общ размер 2407,79 лв., установени с Ревизионен акт № [ЕГН]/11.01.2012 г. е оставено без уважение.

В жалбата се твърди, че неправилно публичният изпълнител е приел, че абсолютния давностен срок за погасяване на публични вземания не е изтекъл предвид разпоредбата на чл. 171, ал. 2 ДОПК, в редакцията ѝ към момента на направеното искане за отписване на вземанията от страна на жалбоподателя. Излага подробна фактология относно развитието на ревизионното производство ,приключило с издаването на Ревизионен акт № [ЕГН]/11.01.2012 г. и развитието на съдебното производство по обжалване на последния,като прави извод за неприложимост на изменението на разпоредбата на чл.171 ал.2 изр.последно от ДОПК , тъй като към момента на спиране на РА с определение на АССГ същата не е била в сила ,а отделно от това спирането на РА касаело единствено задължения по ЗДДС за данъчен период 08.2008г . Моли съда

да отмени обжалваното решение и върне преписката със задължителни указания за отписване на претендираните задължения от ДОС и прекратяване на принудителното им събиране.

В с. з. жалбоподателят чрез адв. П. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представени са писмени бележки и се претендират разноски.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП-гр. С. , чрез юк. Ц. моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като съобрази доказателствата по делото и становищата на страните намира за установено следното от фактическа и правна страна :

Спорът по делото е правен, като противоположните становища, поддържани от страните в настоящото производство, се отнасят до правилното приложение на материалния закон и се концентрира най-общо във въпроса погасени ли са по давност задълженията, представляващи лихви за ДДС, установени с Ревизионен акт №[ЕГН]/11.01.2012 г., за данъчни периоди м.01.2009 г.. м.04.2009 г.. м.07.2009 г.. м.09.2009 г.. м.10.2009 г., м.01.2010 г.. м.02.2010 г в размер на 2407,79 лв .

Последните са част от публичните задължения ,които следва да се събират принудително по изпълнително дело №22120003679/2012 г. срещу жалбоподателя - С. А. Р. . За обезпечаване на публичните вземания по горепосоченото изпълнително дело, съгласно чл. 215, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител е наложил обезпечителни мерки както следва : Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С 160022-022-0033155/09.11.2016 г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С 190022-022-0101926/06.11.2019 г , Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С190022-022-0035666/10.05.2019 г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С 190022-022-0117725/11.12.2019 г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С 190022-022-0117802/11.12.2019 г.

С Ревизионен акт №[ЕГН]/11.01.2012 г. на С. А. Р., ЕГН [ЕГН] са установени задължения, общо в размер на 175 400,77 лв., от които 118 123,40 лв. -главница и 57 277,37 лв. -лихви, изчислени към 05.12.2012 г. След административно и съдебно обжалване на същия ,с Решение № 9003/27.06.2014 г. постановено по адм.дело № 10643/2013г на ВАС / стр.146 и сл. От делото / се обезсилва Решение № 4319/28.06.2013 г. на АССГ, в частта, относно задълженията по ЗДДС, касаещи данъчни периоди от 2006 г. до 2011 г., с оглед на което ревизионният акт е потвърден в тази част, а в останалата част остава в сила Решението, с което се отменя определеното задължение по чл.35 от ЗОДФЛ / отм. / за дан.период 01.01.2005г – 31.12.2005г ./ стр.66 и сл. От делото/

Следователно релевантното обстоятелство ,с оглед настоящият процес е това ,че Ревизионен акт №[ЕГН]/11.01.2012 г. на С. А. Р. е влязъл в сила по отношение на претендираните за погасени по давност задължения по ЗДДС на 27.06.2014г.

Междувременно с подаването на жалбата срещу Ревизионен акт №[ЕГН]/11.01.2012 г пред АССГ ,16 състав е направено искане за спиране на изпълнението на РА на основание чл. 157, ал. 2 от ДОПК, като е предложено обезпечение на вземането по този РА с възбрана на недвижим имот находящ се в [населено място] кв.Б. .

Постановено е определение от 20.11.2012 по адм. дело №8741/2012 г., по описа на АССГ-стр.43 от делото , с което е спряно изпълнението, за частта на акта, която е предмет на обжалване пред Административен съд София-град : относно определени задължения по Закона за данък върху доходите на физическите лица за периода 01.01.2005г -31.12.2009г и по ЗДДС за данъчен период 01.08.2008 -31.08.2008г ,считано от датата на налагане на възбраната на горепосочения имот до датата на влизане в сила на РА или на решението за неговата отмяна.

Съгласно императивната разпоредба на чл.157 ал.2 изр.второ от ДОПК Искане за спиране на изпълнението може да се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда,поради което по аргумент от тази разпоредба в определение от 20.11.2012 по адм. дело №8741/2012 г., по описа на АССГ е определен правилния предмет на производството по това дело . В подкрепа на този извод са мотивите на ВАС в Решение № 9003/27.06.2014 г. постановено по адм.дело № 10643/2013г на същия съд , за да се обезсили първоинстанционното решение по адм. дело №8741/2012 г., по описа на АССГ,които не са съобразени от публичния изпълнител при отказа му да погаси по давност посочените във възражение с вх. №59-00-8/03.01.2020 г. от С. А. Р. задължения по ЗДДС . ВАС е приел ,че първоинстанционния съд е бил сезиран с искане за частична отмяна на задължението по ЗДДС само за данъчен период м.08. 2008 г. в размер на 12 500 лв. главница и съответните лихви за забава 4 413,51 лв. Посочено е : „...Този предмет на жалбата е повторен конкретно в петитума ѝ, като е поискана отмяна само на посочената част по ЗДДС. С Решение № 1636/09.07.2012 г. на Директора на Дирекция „ОДОП” жалбата по административен ред на ревизираното лице е била уважена, като РА№[ЕГН]/11.01.2012 г е изменен в тази му част, както жалбоподателят е поискал...“ т.е РА по отношение на задълженията по ЗДДС ,с изключение на дан.период м .август 2008г не е бил обжалван , поради което и АССГ се е произнесъл недопустимо по искане с каквото не е бил сезиран . Липсата на анализ на постановеното от ВАС решение е довело до погрешния извод на ответника ,че изпълнението на целия РА е било спряно с постановлението от 20.11.2012 по адм. дело №8741/2012 г., по описа на АССГ ,поради което ненамира приложение хипотезата на чл.171 ал.2 изр.първо от ДОПК . Обстоятелството ,че стойността на имота , който обезпечава изпълнението на РА покрива изцяло целия размер на публичното задължение , а не само на обжалваната част не може да обоснове извод ,че е спряно изпълнението на РА изцяло , а не само в обжалваната пред съда част. Последната както беше посочено по – горе обхваща само задължението по ЗДДС за данъчен период 01.08.2008г до 31.08.2008г . Следователно за всички останали дан.периоди по ЗДДС няма спиране на изпълнението на РА и те не попадат в изключенията по чл.171 ал.2 изр.последно от ДОПК . Погасителната давност е фактически състав, включващ период от време, през които носителят на едно субективно материално право бездействия, които състав поражда правото на задълженото лице да се позове на давността и да откаже изпълнение. По отношение на публичните задължения ,които С. Р. е поискал да бъдат отписани от ДОС с възражение с вх. №59-00-8/03.01.2020 г. са налице всички предпоставки на чл.171 ал.2 от ДОПК ,съгласно която хипотеза с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е трябвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността.

С оглед на изложеното постановеното Решение No ПИ-188/08.05.2020 г. на Директора

на ТД на НАП-гр. С. , с което е отхвърлена жалбата му против Разпореждане с изх. №С200022-137-0003103/02.04.2020 г., с което на основание чл. 226. ал. 1 от ДОПК е отказано прекратяването на производството по принудително изпълнение за задълженията, представляващи лихви за ДДС, установени с Ревизионен акт №[ЕГН]/11.01.2012 г., за данъчни периоди м.01.2009 г.. м.04.2009 г.. м.07.2009 г.. м.09.2009 г.. м.10.2009 г., м.01.2010 г.. м.02.2010 г.. както и такса в размер 8.75 лв. е незаконосъобразно и следва да се отмени. Преписката следва да се върне на публичен изпълнител при ТД на НАП С. , който да се произнесе отново по възражение с вх. №59-00-8/03.01.2020 г. подадено от С. Р. при спазване на указанията по правилното приложение на материалния закон дадени в настоящето решение
Жалбоподателя е претендирал разноски в размер на 10лв – държавна такса за водене на процеса ,която сума следва да му се присъди
Водим от горното, Административен съд – София-град, III отделение, 2-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. А. Р. с адрес: [населено място] [улица] ет.4 , Решение No ПИ-188/08.05.2020 г. на Директора на ТД на НАП-гр. С. , с което е отхвърлена жалбата му против Разпореждане за отказ за погасяване на публични задължения изх. No С200022 -137 -0003103 /02.04.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-гр. С. като незаконосъобразно.

ВРЪЩА преписката на публичен изпълнител при ТД на НАП С. , който да се произнесе отново по възражение с вх. №59-00-8/03.01.2020 г. подадено от С. Р. при спазване на указанията по правилното приложение на материалния закон дадени в настоящето решение

ОСЪЖДА ТД на НАП-гр. С. да заплати на С. А. Р. с адрес: [населено място] [улица] ет.4 сумата 10 лв – разноски по делото .

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: